

Jeg tager først fat på punkt 1 i forslaget, hvor forslagsstillerne stiller forslag om at indføre jagttid for skarven. Det forslag er jeg og regeringen ikke tilhængere af. Vi har, som jeg sagde før, en forpligtelse til at beskytte bestanden af skarv. Skarven er optaget på EF's fuglebeskyttelsesdirektivs liste 1, og det betyder, at vi er forpligtet til at passe særlig på skarven.

Der er heller ikke noget ønske fra de europæiske jægere om at få indført skarvjagt, og der er ikke tradition for skarvjagt i Danmark eller i det øvrige EU. Men i de konkrete tilfælde, hvor skarven skaber særlige problemer, er regeringen indstillet på at afhjælpe dem. Således er der f.eks. signaler ikke bare fra Danmark, men også fra mange andre europæiske lande, om, at den stigende skarvbestand giver problemer for fiskeopdrættere og erhvervsfiskere, og de problemer tager vi naturligvis alvorligt.

Fuglebeskyttelsesdirektivet åbner mulighed for, at der gøres noget ved sådanne problemer. Kommissionen har senest på et møde om skarven, der blev holdt i oktober 1996 i Holland, givet udtryk for, at den vil være liberalt indstillet med hensyn til, at de enkelte lande efter direktivets artikel 9 får tilladelse til at regulere lokale bestande af skarv, hvor den gør skade.

Med hensyn til punkterne 2 og 3 kan jeg sige, at inden for de rammer, jeg lige har beskrevet, er regeringen indstillet på gennem regulering at afhjælpe de problemer vedrørende skarven, som har med bundgarn og put and take-søer at gøre, og det arbejde er allerede i gang. I forvejen er der mulighed for at undgå etablering af nye skarvkolonier, og jeg synes, vi er ved at have en passende balance mellem naturbeskyttelse og varetagelse af erhvervsinteresser.

Hvad angår punkt 4 i forslaget, vil jeg gerne sige, at jeg synes, der skal sættes på en videreudvikling og efterfølgende implementering af de allerede afprøvede spærrenet frem for at give sig i kast med en idékonkurrence som beskrevet i forslaget. Jeg synes ikke, denne konkurrence er særlig påkrævet. Der er endnu ikke fremkommet forslag, der ikke er blevet undersøgt. De allerede gennemførte forsøg med afværgeforanstaltninger i form af semispærrende net i bundgarnenes fangstgårde har vist sig at reducere det antal skarver, som kommer til nettene, mens de ikke samtidig reducerer nettenes evne til at fange fisk. En rapport herom med beregninger af skader på fiskene vil foreligge sidst i februar, altså allerede om en måned, og det må være på baggrund af den, vi skal komme videre.

Hvad angår punkt 5, kan jeg sige: På baggrund af de initiativer, som allerede er sat i værk – nemlig en ændring af vildtskadebekendtgørelsen, så den afstand fra bundgarn, inden for hvilken fiskere må skyde skarver, bliver udvidet fra 100 m til 500 m, at ejere af put and take-søer får ret til at skyde skarv på linje med dambrugsejere og det fortsatte arbejde med udviklingen af skarvsikre redskaber i samarbejde med Fødevarerministeriet – kan jeg heller ikke støtte dette punkt i forslaget om at udarbejde yderligere ændringer til forvaltningsplanen for skarven. Det er desuden ikke det rette tidspunkt, idet der for tiden arbejdes med en international forvaltningsplan i henhold til vandfugleaftalen under Bonnkonventionen.

Derfor vil jeg gerne sige til forslagsstillerne, at på en række punkter er der faktisk fælles holdninger os imellem; men et par af ideerne synes vi ikke er særlig gode, og tanken om at indføre skarvjagt, som ikke bare jeg, men jægerne og naturorganisationerne i øvrigt er uenige i, synes vi i hvert fald ikke er nogen god idé.

Skov- og Naturstyrelsen har forelagt Vildtforvaltningsrådet en tanke om, at der langs kysterne gives mulighed for regulering ved at stresske skarvens fødejagt på en sådan måde, at vi ville få en mindre bestand ved at tvinge flere skarver til at flyve til vore nabolande og berige deres natur på samme måde, som de har beriget vores natur. Dette forslag – der jo er ganske interessant – blev afvist af et, så vidt jeg er orienteret, enigt Vildtforvaltningsråd. Nu rystes der på hovedet, så jeg kan selvfølgelig tage fejl i det, men i hvert fald blev det afvist af et massivt flertal i Vildtforvaltningsrådet.

Vi er altså indstillet på at regulere på de steder, hvor der er konkrete problemer og vanskeligheder; vi anerkender de ting. Men det får os ikke til at fjerne grundlaget for hele diskussionen, nemlig at skarven har været en berigelse for vores natur, en spændende fugl og en fugl, som vi internationalt er forpligtet til at værne om.

Helen Beim (S):

I Socialdemokratiet er vi godt tilfredse med de initiativer, miljø- og energiministeren netop har redegjort for. Vi har jo her et tydeligt eksempel på en konflikt, nemlig konflikten mellem naturbeskyttelse og erhvervsinteresser. Det er oven i købet en særlig naturbeskyttelse, nemlig fuglebeskyttelsesdirektiverne, som vi her har oppe til diskussion.